

DEPARTAMENTO TERRITORIAL DE VIGO

CONVENIO COLECTIVO DE MÁRMORES E PEDRAS*Código de Convenio número 36100014032011*

Visto o texto do Laudo Arbitral de data 19.09.2011, sobre as discrepancias xurdidas no seo da comisión negociadora do Convenio Colectivo de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra, referente á aplicación ou non, do incremento salarial que contempla o IV Convenio Xeral do Sector da Construción, e, en que medida afectaría, no seu caso, ao Convenio Colectivo de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra, que tivo entrada nesta Xefatura Territorial da Consellería de Traballo e Benestar en Vigo o 27.09.2011 e de conformidade co disposto no art. 90, 2 e 3, do Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, Real Decreto 713/2010, de 28 de mayo, sobre rexistro e depósito dos convenios e acordos colectivos de traballo. artigo 24.4 do Acordo interprofesional galego sobre procedementos extraxudiciais de solución de conflitos de traballo (AGA) e Real decreto 2412/82, do 24 de xullo, sobre traspaso de funcións e servizos da Administración do Estado á Comunidade Autónoma de Galicia, en materia de traballo, esta xefatura territorial,

A C O R D A :

Primeiro.—Ordenar o seu rexistro e depósito no Rexistro de Convenios e Acordos Colectivos de Traballo da Comunidade Autónoma de Galicia, creado mediante Orde do 29 de outubro de 2010 (DOG nº 222, do 18.10.2010)

Segundo.—Dispoñer a súa publicación no Boletín Oficial da Provincia.

Terceiro.—Ordenar a notificación desta Resolución a Mesa Negociadora do mesmo.

Xefa Departamento Territorial, Mª Carmen Bianchi Valcarce.

LAUDO ARBITRAL

Carlos Domenech de Aspe, designado árbitro en acta de compromiso arbitral de data 1 de setembro de 2011 subscrita polas representacións das empresas e dos traballadores no Sector do Granito da provincia de Pontevedra, ámbito de aplicación do Convenio Colectivo de mármore e pedras da provincia de Pontevedra, en base ao establecido no Acordo Interprofesional Galego sobre Procedementos Extraxudiciais de Solución de Conflitos de Traballo (AGA), visto o expediente e oídas as alegacións das partes, dita o presente

LAUDO**OBXECTO DA ARBITRAXE**

A cuestión concreta sobre a que se solicita a arbitraxe ten a súa orixe nas discrepancias xurdidas entre as partes sobre a aplicación ou non do incremento salarial que contempla o IV Convenio Xeral do Sector da Construción e en que medida afectaría, no seu caso, ao Convenio Colectivo de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra,

ANTECEDENTES

O árbitro convoca ás partes, comparecendo en data 1 de setembro de 2011, as cales expuxeron ao árbitro o punto de desacordo e formularon as alegacións que estimaron convenientes, consistentes, sucintamente, nas seguintes:

A parte social estima que deben ser de aplicación os incrementos salariais para 2010-2011 contemplados no IV Convenio Xeral do Sector da Construción e, concretamente, o plasmado na resolución de data 14/7/2010 da Dirección General de Trabajo pola que se rexistran e publican os acordos de revisión salarial do Convenio Xeral.

A parte empresarial alega que non é de aplicación o Convenio Xeral da Construción en materia de incrementos retributivos ao sector da Pedra e do Mármore da provincia de Pontevedra e que, en todo caso, de estimarse aplicable, o serían sobre as táboas salariais do propio Convenio Xeral e nunca ás actualmente vixentes do Convenio provincial.

O árbitro, na comparecencia, insta ás partes a que lle remitan por escrito as alegacións nas que fundamentan cada unha das súas posturas, feito que se cumpre por ambas o 7 de setembro de 2011, escritos que se dan aquí por reproducidos e incorpóranse ao expediente.

Dítase este laudo arbitral superando o prazo de dez días hábiles desde a designación do árbitro, debido ás circunstancias excepcionais que concorren: necesidade de documentación e dificultade e transcendencia do obxecto, pero sen superar o prazo imperativo de vinte e cinco días hábiles, conforme ao artigo 24-2 do Acordo Inteprofesional Galego sobre procedementos extraxudiciais de solución de conflitos de traballo (AGA).

CONSIDERACIÓNS E FUNDAMENTOS XURÍDICOS

PRIMEIRO

A primeira cuestión a decidir consiste na determinación da aplicabilidade ou non do IV Convenio Xeral do Sector da Construción ás empresas e traballadores do ámbito de aplicación do Convenio Colectivo de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra para, en caso afirmativo, determinar en qué medida sería aplicable a revisión salarial que o devandito Convenio Xeral contempla.

En principio, parece clara a aplicación xeral, no seu ámbito funcional, do Convenio Xeral a este sector na provincia de Pontevedra: a actividade pode ser comprendida dentro do ámbito que contemplan o seu artigo 3 e o anexo I; existe, en tal sentido, decisión da comisión paritaria de 30 de xuño de 1992; recoñécese en acta de mediación de 19 de maio de 1997; o artigo 14.4 do Convenio provincial recoñece a súa aplicación no non previsto no mesmo, situación que, con carácter xeral, a representación empresarial non cuestiona nas súas alegacións.

O Convenio Xeral do Sector da Construción foi negociado ao amparo do artigo 83.2 do Estatuto dos Traballadores e, por iso, son de aplicación en canto á súa vixencia os artigos 83 e 84 desta norma legal (arts. 11, 12 e 13 do Convenio Xeral do Sector da Construción).

O artigo 83.2 do ET establecía, no momento da negociación de ambos convenios, xeral e provincial, que "mediante acordos interprofesionais ou por convenios colectivos as organizacións sindicais e asociacións patronais máis representativas, de carácter estatal ou de Comunidade Autónoma, poderán establecer a estrutura da negociación colectiva, así como fixar as regras que han de resolver os conflitos de concorrencia entre convenios de distinto ámbito e os principios de complementariedade das diversas unidades de contratación, fixándose sempre neste último suposto as materias que non poderán ser obxecto de negociación en ámbitos inferiores" determinando o artigo 83.3 que "ditas organizacións de traballadores e empresarios poderán igualmente elaborar acordos sobre materias concretas".

Pola súa banda, o artigo 84 do ET establecía: "Un convenio colectivo, durante a súa vixencia, non poderá ser afectado polo disposto en convenios de ámbito distinto, salvo pacto en contrario, conforme ao disposto no apartado 2 do artigo 83 e salvo o previsto no apartado seguinte,

En todo caso, a pesar do establecido no artigo anterior, os sindicatos e as asociacións empresariais que reúnan os requisitos de lexitimación dos artigos 87 e 88 desta lei poderán, nun ámbito determinado que sexa superior ao de empresa, negociar acordos ou convenios que afecten ao disposto nos de ámbito superior sempre que dita decisión obteña o respaldo das maiorías esixidas para constituir a comisión negociadora na correspondente unidade de negociación" (A redacción vixente deste artigo, efectuada por Real Decreto-lei 7/2011 de 10 de xuño, establece que, salvo acordo estatal, terá prioridade aplicativa o convenio de empresa sobre o sectorial estatal nas materias que enumera, entre as que se atopa a contía do salario base e os complementos salariais).

Polo que se refire ao articulado do Convenio Xeral, nel reflíctense os seguintes aspectos:

O artigo 11 contempla, de conformidade co artigo 83.2 do ET, a estrutura da negociación colectiva que articula nos seguintes niveis substantivos do convenio: no apartado a): "Convenio Xeral do Sector da Construción: o seu contido regula as condicións xerais de traballo a aplicar en todo o ámbito sectorial e coa vixencia que no propio Convenio se establece" e no apartado c): "Convenios Colectivos Provinciais, ou, no seu caso, de Comunidade Autónoma: serán de renovación periódica e temen por obxecto desenvolver as materias propias do ámbito de negociación provincial así como aplicar en cada provincia ou comunidade autónoma os contidos do presente Convenio e, no seu caso, dos acordos de ámbito sectorial nacional que se poidan producir durante a vixencia do Convenio Xeral".

O artigo 12 establece os criterios en base aos que queda fixada a articulación da negociación colectiva no sector: "Como negra xeral, as materias contidas no presente Convenio serán de preferente aplicación sobre calquera outras disposicións, salvo naquelas nas que exista remisión a outros ámbitos de negociación. Nestes supostos haberá que estar ao carácter, contidos e alcance con que estea contemplada a remisión".

Por último, o artigo 13 contempla a concorrencia de convenios nos seguintes termos: De conformidade co disposto no artigo 84.1, do texto refundido da Lei do Estatuto dos Traballadores, os supostos de concorrencia entre os Convenios de distinto ámbito resolveranse aplicando os seguintes principios:

- a) Principio de xerarquía: será unidade preferente de negociación a de ámbito estatal, polo que toda concorrencia conflitiva entre esta e a de ámbitos inferiores resolverase con suxeición ao contido material acordado no presente Convenio Xeral, sen prexuízo do respecto ás normas de dereito necesario establecidas na lexislación vixente en cada momento.
- b) Principio de seguridade: os Convenios de ámbito provincial que estean en vigor cando inicie a súa eficacia o presente Convenio Xeral manterán a súa vixencia en todo o seu contido ata a conclusión do seu ámbito temporal, debendo acollerse, na seguinte negociación, ao contido no Convenio Xeral, sen prexuízo de que por acordo das partes decidisen acollerse con anterioridade ás novas condicións definidas neste Convenio.
- c) Principios de complementariedade e subsidiariedade: o Convenio Xeral do sector complementa os contidos dos Convenios de ámbito inferior, sendo ademais dereito supletorio en todo o non previsto expresamente nos mesmos.
- d) Principio de territorialidade: será de aplicación o Convenio provincial ou, no seu caso, autonómico, vixente no lugar de prestación efectiva dos servizos".

Do exame do articulado citado dedúcese, a xuízo deste árbitro, que, estando vixente e aplicable o Convenio Xeral da Construción, cuxa inscrición e publicación foi ordenada por Resolución de 1 de agosto de 2007, o Convenio Provincial de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra, cuxa inscrición e publicación foi ordenada por Resolución de 10 de decembro de 2007, é de aplicación con prioridade sobre o Convenio Xeral, sen prexuízo da aplicación supletoria deste, polo menos durante o tempo de vixencia que no Convenio Provincial establécese de 1 de xaneiro de 2007 até 31 de decembro de 2009, tanto porque esta posibilidade legal contemplábase no Estatuto dos Traballadores, como pola existencia de condicións máis beneficiosas. Neste sentido maniféstase a xurisprudencia: As regras sobre estrutura da negociación colectiva e as de solución de conflitos de concorrencia entre convenios estatuidas nos acordos interprofesionais ou nos convenios colectivos a que se refire o art. 83.2, carecen de virtualidade e forza de abrigo no que atinxe a aqueles outros convenios colectivos que, atopándose no radio de acción dos anteriores, son de ámbito superior á empresa e cumpren os demais requisitos que impón o parágrafo segundo do art. 84, sempre que as súas normas non traten sobre as materias mencionadas no parágrafo terceiro deste precepto" (Entre outras, STS de 1 de xuño de 2005).

SEGUNDO.—

A decisión que é sometida a arbitraje contráese á posible afectación das revisións salariais correspondentes aos anos 2010 e 2011 que contempla o Convenio Xeral, unha vez finalizada a vixencia inicial do Convenio Provincial.

Por tanto, a segunda cuestión que se debe tomar en consideración é a referente á aplicabilidade das melloras salariais determinadas no Convenio Xeral, cuestión que debe ser abordada desde dúas consideracións: se esta materia pode ser contemplada no acordo estatal e se é aplicable aos traballadores incluídos no ámbito de aplicación do Convenio provincial.

Polo que se refire á primeira consideración, débese volver a examinar o contido do articulado do Estatuto dos Traballadores, observando que non só non existe cláusula limitativa algunha do contido dos acordos estatais, coa xeneralización de cláusulas sobre a estrutura da negociación colectiva, senón que, ademais, o propio artigo 83.3 establece: "Ditas organizacións de traballadores e empresarios poderán igualmente elaborar acordos sobre materias concretas. Estes acordos, así como os acordos interprofesionais a que se refire o apartado 2 deste artigo, terán o tratamento delta Lei para os convenios colectivos". Si pode observarse, polo tanto, a posibilidade de acordos en determinadas materias en ámbito distinto e o establecemento de prioridades na súa aplicación, circunstancias cuxa concorrencia se examinará máis adiante.

A subscrición dun Acordo Xeral non impide a incorporación de acordos concretos, tal e corno pode observarse no propio texto, feito que a xurisprudencia admite como plenamente válido: "O Estatuto dos Traballadores quixo distinguir estes acordos ou convenios-marco do art. 83.2 ET dos chamados convenios ou «acordos sobre materias concretas», mencionados no art. 83.3 ET, que poden celebrarse no mesmo nivel e polos mesmos axentes negociadores que os anteriores. A diferenza entre eles estriba na terceira das notas que sinalamos fai un momento: o propósito do acordo ou convenio-marco é, como se acaba de dicir, o de regular a estrutura ou o contido da propia negociación colectiva ordinaria, a diferenza dos «acordos sobre materias concretas» do art. 83.3 ET, cuxa finalidade é establecer de maneira directa e inmediata unha determinada regulación, que se impón sen necesidade da súa recepción nun convenio colectivo posterior de ámbito máis reducido". "Unha ulterior precisión convén facer aquí para perfilar a premisa maior do noso razoamento. Como sinala a xa citada Sentenza desta Sala de 16 de mulo de 1989, a denominación expresamente asignada a estas distintas modalidades da negociación colectiva pode non coincidir, como ocorre en calquera outro ámbito do tráfico xurídico, co contido contractual efectivamente acordado; e tampouco pode pasarse por alto a posibilidade dunha modalidade mixta ou híbrida, na que no mesmo corpo dun convenio ou acordo colectivo intégranse cláusulas que responden ás características das normas-marco, e outras que teman, en cambio, virtualidade de aplicación directa e inmediata. (STS 16 de novembro de 1989).

En todo caso, non pode este árbitro manifestarse sobre a validez ou nulidade das cláusulas contidas no Acordo Xeral, aspectos sobre os que non se coriece recaese decisión xudicial que as invalide, e, por iso, salvo no que atinxe á súa aplicabilidade concreta aos traballadores afectados polo ámbito de aplicación do convenio provincial, obxecto da arbitrase, estalle vedado entrar a cuestionar a legalidade do Acordo.

A segunda consideración relaciónase coa situación en que se atopa o Convenio Colectivo do sector de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra. A vixencia deste Convenio, segundo o seu artigo 3, finalizou o 31 de decembro de 2009, iniciándose as deliberacións para a subscrición de novo convenio e, en virtude do art. 3.1 parágrafo 2º, para evitar o baleiro normativo, continúa rexendo na súa totalidade, tanto no seu contido normativo como obrigacional, ata que sexa substituído por outro.

Atópase, por tanto, no período chamado de ultractividade sen que se contemple actualización algunha dos salarios xa que, como é lóxico, o convenio contemplaba revisións salariais unicamente durante o seu período de vixencia, periodo no que, corno se razoaba no primeiro Fundamento, o Convenio en vigor primaba na súa aplicación sobre o Acordo estatal.

Corresponde, en consecuencia, determinar se debe darse o mesmo tratamento ao convenio durante a súa vixencia inicial que nesa situación de ultractividade e, para iso, son válidos os pronunciamentos en tal sentido do Tribunal Supremo: "a ultractividade que este precepto xera (art. 86.3 do ET) non é confundible coa vixencia a que se refine o artigo 84 do mesmo Corpo Legal, referida ao ámbito temporal pactado. Conclusión distinta suporía a «petrificación» da estrutura da negociación colectiva e sería contraria a un sistema de libre negociación, en tanto que quedarían predeterminadas externamente as unidades correspondentes" (STS de 23 de outubro de 1995) ou "os dous convenios permanecen vixentes

e válidos pero só é aplicable o anterior no seu ámbito propio en tanto dure a súa vixencia para pasar a ocupar o seu lugar o novo cando aquel perda a vixencia pactada; todo iso tendo presente tamén que o período de vixencia a que o precepto se refire non pode incluír o posible período de ultractividade do art. 86.3 ET, pois se trata de dous conceptos diferentes como esta Sala tamén dixo" (STS de 21 de decembro de 2005).

Enténdese, en consecuencia, que, aínda que está vixente o Convenio provincial en razón á ultractividade que contempla, non por iso deixan de ser aplicables as normas imperativas que, durante este período de ultractividade, se determinan en virtude do Acordo Xeral, cuxa aplicación estaba subordinada durante o período de vixencia do Convenio Provincial, pero agora recupera a súa efectividade, xa que, doutro xeito, suporía a "petrificación" na negociación colectiva.

TERCEIRO.—

Corresponde agora examinar de que maneira contempla o Convenio Xeral o incremento salarial que debe aplicarse neste sector e en que medida podería afectar os traballadores que se atopan no ámbito de aplicación do Convenio provincial.

Distingue o Convenio Xeral dous conceptos que encabezan o seu artigo 46: remuneración bruta anual e remuneración mínima bruta anual.

Por unha banda o artigo 45-5 do Convenio Xeral establece: "Nos diferentes convenios colectivos de ámbito inferior a este poderase establecer para cada categoría profesional e nivel a remuneración bruta anual corresponden te, o salario diario, mensual ou ambos, e o prezo da hora ordinaria, conforme ao establecido no presente Convenio", sinalando no artigo 46-1: "A remuneración bruta anual mencionada no artigo anterior comprenderá todas as percepcións económicas pactadas en cada convenio, por nivel e categoría profesional" detallando a continuación a fórmula para o seu cálculo.

Por outra banda, o artigo 46-2 determina: "Establécese unha remuneración mínima bruta anual para o sector da construción a 1 de xaneiro de 2007, para traballadores a xornada completa, computándose a estes efectos a totalidade dos conceptos retributivos a percibir", para, a continuación, establecer a obriga da adaptación das táboas salariais dos convenios provinciais afectados por estes mínimos, adaptación progresiva que concreta na disposición transitoria terceira.

Os incrementos económicos para os anos de vixencia do Convenio Xeral fixanse no artigo 48 da seguinte maneira:

- 1) Para os anos 2007, 2008, 2009, 2010 e 2011, os convenios provinciais aplicarán un 1,5 % de incremento salarial sobre o IPC previsto nos orzamentos xerais do estado para cada un dos anos anteriormente citados, sobre os conceptos de salario base, gratificacións extraordinarias, retribución de vacacións e pluses salariais e extrasalariais.
- 2) O importe das dietas e medias dietas, de acordo co disposto no artigo 79.6. deste Convenio, fixaranse no marco dos respectivos Convenios colectivos provinciais."

En acta da reunión 1/2010 da comisión negociadora do IV Convenio Xeral do Sector da Construción de 22 de xuño de 2010 plasmada en Resolución de 14 de xullo de 2010, da Dirección General de Trabajo, pola que se rexistra e publica os acordos de revisión salarial do IV Convenio Xeral do Sector da Construción, recóllense, entre outros, dous acordos diferenciados: a revisión salarial para os anos 2010 e 2011 (segundo acordo) e a revisión da remuneración mínima bruta anual para o ano 2011 (acordo terceiro).

Polo que se retire á revisión salarial fíxase da seguinte maneira:

"Segundo. Revisión salarial para os anos 2010 e 2011.

Tomando as táboas vixentes durante o ano 2009 como base para os seguintes exercicios convense polos asistentes, conforme ao establecido no artigo 48 do IV Convenio Xeral do Sector da Construción, establecer o incremento económico anual para o exercicio do ano 2010 na devandita táboa máis o 1,5%, e para o ano 2011 as táboas do ano 2010 máis o 1,5%.

Neste sentido os axentes sociais converteron non tomar como referencia o IPC previsto nos Orzamentos Xerais do Estado para cada un dos exercicios senón adoptar como referencia dos axentes sociais para os incrementos salariais no sector da construción o índice 0, engadíndolle a este o incremento xa pactado no artigo 48 do IV CXSC para os diferentes anos do Convenio do 1,5%.

Ademais e tendo presente o efecto artificial que se vai a producir no IPC polo incremento do IVE durante o ano 2010 e como xesto de responsabilidade e compromiso polos axentes sociais con obxecto de estabilizar a crecente situación inflacionaria producida polo desestabilización da economía española e para impulsar a economía, recuperar a actividade do sector e dar estabilidade ás relacións laborais colectivas e individuais, unha vez concluído o ámbito temporal do presente Convenio, por tanto sen revisión das táboas do ano 2010, farase unha revisión económica e das táboas vixentes durante o ano 2011 co IPC real dese exercicio".

No punto terceiro, perfectamente diferenciado, concrétese a revisión da remuneración mínima bruta anual para 2010 e, posteriormente, en acta da reunión 1/2011 da comisión negociadora plásmase, como acordo único, a revisión da remuneración mínima bruta anual para 2011.

Do exame dos artigos do Convenio Xeral dedúcese, a xuízo deste árbitro, que claramente distingue a revisión salarial para cada un dos anos de vixencia, do establecemento dunha retribución mínima bruta anual para todos os convenios provinciais, dedicando a súa disposición transitoria terceira á súa aplicación progresiva no caso de que o convenio provincial non contemple esta contía mínima: "Os Convenios provinciais que nas súas táboas salariais e por todos os conceptos e en cómputo anual se vexan afectados pola remuneración mínima bruta anual fixada neste Convenio, disporán ata o 31 de decembro do ano 2011 para a adaptación necesaria das mesmas mediante os acordos pertinentes que adopten no seu ámbito. A este respecto as partes asinantes recomendan que, na medida do posible, os convenios provinciais se adapten progresivamente por quintas partes ao longo da vixencia do presente Convenio".

E na determinación da revisión salarial, o artigo 48 do Convenio Xeral establece que "Para os anos 2007, 2008, 2009, 2010 e 2011, os convenios provinciais aplicarán un 1,5 % de incremento salarial...", e, en base a este precepto, establécese no acordo da comisión paritaria a revisión concreta para os anos 2010 e 2011: "Tomando as táboas vixentes durante o ano 2009 como base para os seguintes exercicios convense polos asistentes, conforme ao establecido no artigo 48 do IV Convenio Xeral do Sector da Construción, establecer o incremento económico anual..." A redacción é clara impondo a revisión nos convenios provinciais e a súa aplicación ás táboas vixentes, sen que, en ningún momento, fágase referencia ás táboas que se fixan como mínimas para determinar a remuneración mínima bruta anual que fixa o Convenio Xeral.

Por todo iso estímase que, estando vixentes as táboas salariais do 2009 do Convenio Colectivo do sector de Mármores e Pedras da provincia de Pontevedra, e, finalizando a vixencia inicial deste que se acha en fase de negociación, deberán ser aplicadas as revisións para os anos 2010 e 2011 que contempla o Convenio Xeral sobre aquelas táboas. Tal é o criterio sustentado polo Tribunal Supremo en sentenza de data 15 de abril de 2011 que, nun caso similar, resolve no mesmo sentido, afirmando que non pode eludirse a aplicación dun convenio de ámbito superior mentres se ache en fase de negociación o inferior (o provincial), sostendo a imperatividade da cláusula do convenio estatal que se impón sobre o provincial.

Por todas as consideracións apuntadas dita a seguinte

RESOLUCIÓN

Procede aplicar as revisións salariais para os anos 2010 e 2011 sobre as táboas salariais, correspondentes ao ano 2009, do Convenio Colectivo do sector de mármore e pedras da provincia de Pontevedra, nos termos que se expresan no acordo Segundo da acta da reunión 1/2010 da comisión negociadora do IV Convenio Xeral do Sector da Construción de 22 de xuño de 2010, plasmada en Resolución de 14 de xullo de 2010, da Dirección General de Trabajo, pola que se rexistra e publica os acordos de revisión salarial do IV Convenio Xeral do Sector da Construción (BOE 30/xullo/2010).

O presente Laudo poderá ser impugnado ante a Xurisdición Social de acordo co punto 5 do artigo 24 do Acordo Interprofesional Galego sobre Procedementos Extraxudiciais de Solución de Conflitos De Traballo.

Dado en Santiago de Compostela a 19 de setembro de 2011.—O Árbitro, Carlos Domenech de Aspe.

Vigo, a 13 de outubro de 2011.—A Xefa Territorial, M^a del Carmen Bianchi Valcarce. **2011010313**

ADMINISTRACIÓN LOCAL

DIPUTACIÓN PROVINCIAL

RESOLUCIÓN PRESIDENCIAL

PROCESOS SELECTIVOS

APROBACIÓN DAS LISTAS DEFINITIVAS, DESIGNACIÓN DE TRIBUNAIS, DATAS DE CONSTITUCIÓN E PRIMEIROS EXERCICIOS

A Presidencia, no uso das facultades que lle confire a normativa local vixente, ditou a seguinte

R E S O L U C I Ó N :

“Por Resolucións Presidenciais de data 8 de novembro de 2010, publicadas no Boletín Oficial da Provincia (BOP) nº 219 de 15 de novembro de 2010, fixéronse públicas as listas provisionais de aspirantes admitidos e excluídos ós procesos selectivos convocados por Resolución Presidencial de data 6 de agosto de 2010 para cubrir polo sistema de concurso oposición libre postos vacantes no Organismo Autónomo Provincial de Xestión e Recadación de Recursos Locais da Deputación de Pontevedra (ORAL).

De conformidade co previsto na Bases VII e VIII da convocatoria e artigo 20 do Real Decreto 364/95, de 20 de marzo,

R E S O L V O :

PRIMEIRO.—aproba-las listas definitivas de aspirantes admitidos e excluídos publicadas no Boletín Oficial da Provincia (BOP) nº 219 de 15 de novembro de 2010 coas seguintes modificacións:

.-1 Posto de Auxiliar Informático:

Incluír a Don Juan Carlos Romero Rozados.

.-3 Postos de Axentes Catastrais:

Incluír a Mª Lucía Rodríguez Domínguez

.-5 Postos de Auxiliares de Xestión:

Incluír a Don José Carlos Dacosta Castro

SEGUNDO.—Designar ós membros que integran os Tribunais Cualificadores e determina-las datas en que terán lugar as súas constitucións e celebración dos primeiros exercicios:

UN POSTO DE AUXILIAR INFORMÁTICO (concurso oposición libre)

Presidente:

Titular: Don Miguel Ángel Santirso Fernández, Director do ORAL. Dona Mª José Pérez Álvarez, Xefa do Servizo de Xestión Orzamentaria e Contabilidade do ORAL.

Secretario:

Titular: Don Carlos Cuadrado Romay, Secretario do ORAL. Suplente: Dona Rosa Virginia Ferreiro Ladra, Adxunta ó Xefe do Servizo de Xestión Orzamentaria e Contabilidade do ORAL.